üht su- täit wina wõinud, monne aia pär-
raſt kahk, wimaks polm ja nelli, ja weel
ennam. Nenda sai temmast aega mõda wi-
mati keige surem joma-koer. Temma õppe-
tajal, kes tedda tundis, olli halle meel tem-
ma naese, ja laste pärrast. Se püdis ted-
da iggal wisil parrandada, ja nomis ted-
da soggedaste, et temma nisuggust kurja ja
autuma ammeti piddi mahha jätma. Liks
kord kutsus kirriko herra tedda ennese ju-
re, ja pallus tedda sõbra wisil, et temma
wõttaks ennast parrandada ja et ta issee-
nast omma naest ja ommad lapsed jomisse
käi bi õnnetusse ja wallatusse sisse ei sataks.
Kule Juhhan ütles temma: „minna ei üt-
„le middagi sest, kui sinna monnikord su-
„tõt wina wõttad, kui ta uddusse ja külma
„ilmaga wõ jäas käid. Agga kui sa igga
„päwal wina jood, siis teeb se sulle kahjo.
„Wiin on kibbe ja kange: teeb werd pal-
la-

„lawaks, ja aiab tedda wägga kangeste
„ihho sees jooksma, ja sest tullewad mit-
„mesuguused haigused inimeste peäle.
„Sinna olled isse mulle öölnud et sa närp
„sõma olled kui sa liaste olled jonud Sin-
„no südda wallotab ja pökkub saggedaste,
„luukmed wärrisew ja sinno pea on nõ-
„draks ja uimaseks sanud, ja mitmesuggu-
„sed haigussed on sulle jomisse läbbi tul-
„nud. Minna ütlen sulle selgeste, et sa
„mitte ennam nenda moistlik mees ei olle,
„sest aiast sadik, kui sa hakkasid wina jo-
„ma. Ma kardan wägga et sa wimaks
„hulluks läbbäd, kui sa liga jomist mahha
„ei jätta. Et sinno asjad keik nurja läbbä-
„wad, sedda sa nääd jo isse. Junkur ja
„kubjas on ikka sinno kaela peäl. Keik kül-
„la rahwas hirwitab ja laitab sind ja keik
„lapsed jooksewad sinno järrele ja sõimawad
„sind joma koeraks. Mõtle agga taggasi
mon-